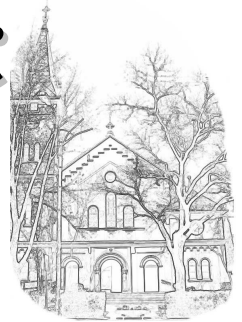

Lelki táplálék

„Nem csak kenyérral él az ember...” Mt 4,4b

**A csongrádi Nagyboldogasszony Plébánia
és a Szent József Plébánia
újságjainak havonta megjelenő melléklete**

II. évf. I. szám, 2010. január

Az előállítás költsége: 60 Ft, melyre adományokat köszönettel elfogadunk!

Ebben a néhány oldalban hónapról hónapra lelki gondolatokkal és elmélkedésekkel, idézetekkel, imádságokkal szeretnénk a kedves híveknek kedveskedni, hogy egyre jobban elmélyüljön bennünk a lelki életünk. Az itt következő írások ezt a célt szolgálják.

GONDOLATOK A VASÁRNAPI EVANGÉLIUMOKHOZ „C” év

**Urunk megkeresztelkedésének
VASÁRNAPJA (jan. 10.)**

Szentírási részek: Iz 40,1-5.9-11; Tit 2,11-14;
3,4-7; Lk 3,15-16.21-22

„Miközben imádkozott, megnyílt az ég.”

Szent Lukács evangélista különösen is érzékeny Jézusnak az Atyával való állandó bensőséges kapcsolata, ezért is említi Jézus életének jelentős eseményeinél, hogy imádkozott. Imádsággal kezdi meg nyilvános működését a mai napon, hogy miután alámerült a Jordán vizében, hogy elinduljon, s Isten Szentlelkébe merítse alá ezt a világot, imádkozik, mielőtt kiválasztaná tizenkét apostolát, imádkozik vérrel verítékezésekor a Getszemáni kertben, és imádkozik a kereszten is, utolsó szavával is Atyját szólítva. Imádságában megnyílik az ég, feltárul a mennyország: az Atya és a Fiú közössége a Szentlélekben. Ez az a mindennél fontosabb látomás, melyet Szent István vértanú látott, miközben záporoztak rá a kövek, ez az, amit elragadtatásukban megtapasztaltak a misztikusok, s ez az, aminek meg kellene valósulnia a mi életünkben is, amikor imádkozunk. A mi mennyországunk, megnyílt egünk maga Jézus Krisztus, akinek arcán fölragyogott nekünk Isten dicsősége, akit látva látjuk az Atyát, s akinek a szent kereszt-

ség által testvérei lettünk, a Szentlélekben való újjászületés és megújulás fürdőjében részesedve isteni természetéből. Ezért a mi imádságunk közben is megnyílik az ég, és nekünk is szól az Atya szózata: „Te vagy az én szeretett fiam, benned telik kedvem.” Kívánhatsz-e ennél többet, keresztény lélek, mikor imádkozol, s megelégedhetsz-e kevesebbel? Keresztény-e egyáltalán, aki beéri azzal, hogy imádságában ideig való javakat kér az Istentől, amikor ő önmagát akarja adni? A keresztény imádság mindig az Atyához szól, Krisztus által, a Szentlélekben, s legmélyebb valósága a Szentháromság személyei közötti kapcsolat feltárulása, illetve az abból való részesedés. Ehhez képest eltörpül mindaz, amit az imádságban kérünk, s amit egyáltalán kérhetünk, hacsak nem azt kérjük, hogy ez a misztérium járja át egész valónkat, s „ragadjon ki mindabból, ami az ég alatt van”. A szent liturgia nagy könyörgései más-más szavakkal, de végül is mind ezt kéri Istentől, ezért lehetnek egyéni kéréseink összefoglalói és mintái. A mai nap például így imádkozunk: „Add, hogy mindig kedved teljék bennünk, fogadott gyermekeidben, akik újjászülettünk vízből és Szentlélekből”, illetve: „Add, kérünk, hogy bensőleg alakítson újjá minket Jézus, aki külsejét tekintve hasonló lett hozzánk”. Nem költői kép vagy párhuzam csupán, hanem minden másnál reálisabb valóság, azaz új, romolhatatlan élet, melyre már megszülettünk, de aminek még egyre növekednie és tökéletesednie kell bennünk, hogy a dicsőséges feltámadásban, az új ég és új föld teremtésekor majd kibontakozzék a maga teljességében.

P. Barsi Balázs OFM

„Menjetek tehát, és tegyetek tanítvánnyá minden népet. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket arra, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És ímé, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!” (Mt 28,19-20)

ÉVKÖZI II. VASÁRNAP (jan. 17.)

Szentírási részek: Iz 62,1-5; 1Kor 12,4-11;
Jn 2,1-12

"Amint a vőlegény örül a menyasszonynak, úgy leli örömét benned Istened."

A bűnbeesett ember önistenítésben él, ha nem is olyan nyíltan, mint a filozófus Kant, aki többször leírta: *"Én isten vagyok"*, miközben az objektív világot nagyjában-egészében az emberi szubjektum kivetítéseként tételezte. Az önistenítés rejtett formája abban áll, hogy feje tetejére állítjuk a világot. A mi emberi egzisztenciánkat tüntetjük föl mindenek forrásaként, és minden Istenre vonatkozó kijelentést csupán önkivetítésként fogunk fel. Újra és újra végig kellene gondolnunk a Zsidókhoz írt levél állítását: *a látható világ a láthatatlantól lett*, azaz: a világot és benne az embert Isten teremtette, nem pedig fordítva. Mi hasonlítunk Istenre, nem Isten hasonlít ránk, ahogy a gyermek hasonlít a szüleiére, és nem a szülők a gyermekükre. A szerelem, az emberi szeretet, amelynek képét Izajás próféta felidézi, hasonlít a Szentháromság belső életére, de nem külső formájában, mert Isten nem test, hanem a személyek egymáshoz való elementáris ragaszkodásában. Vagyis a Biblia és az Egyház szentjeinek lángoló istenszeretete nem a földi szerelem légiesített utánczata, hanem éppenséggel minden földi szeretet eredetijére, a szerelem ősforrására való rátalálás (amelynek a legszebb emberi szeretetkapcsolat is csupán képe, lenyomata).

A szeretet Istentől van, de az Istentől elszakadt ember szeretete megbetegedett. Mindenfajta emberi szeretet csak akkor gyógyul, ha visszatalál eredetijéhez, az élő, személyes, szentháromságos Istenhez. Jézus ebben élt. Egész testét, lelkét áthatja az istenszeretlem, ezért ő sohasem volt úgy szerelmes, mint a bűnbeesett ember.

Úgy szereti az Egyházat, mint Ádám Évát a bűnbeesés előtt, csak végtelen fokban. Ebben az összefüggésben kell szemlélnünk Jézus első csodáját a galileai Kánában, elgondolkodva azon, hogy éppen egy menyegzőn kezdi

meghirdetni Isten' országát. A feje tetejére fordított világ Krisztusban rendeződik, talpra áll, benned is és az emberiség életében is. A mai Evangélium feltárja Isten országának titkát, ahol nem nőülnek és nem mennek férjhez, ahol minden emberi szeretet szüzességben való beteljesedésében ünnepeľjük Istennek irántunk való szerelmét, szemlélve az ő arcát és egymás arcát, örökkön-örökké.

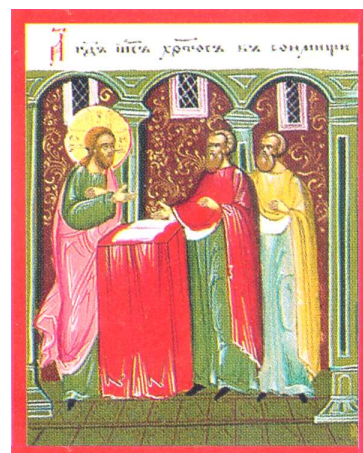
P. Barsi Balázs OFM

ÉVKÖZI III. VASÁRNAP (jan. 24.)

Szentírási részek: Neh 8,1-6.8-10; 1Kor 12,12-30; Lk 1,1-4; 4,14-21

„Akkor Ezdrás pap a gyülekezet elé tárta a Törvényt.”

A babiloni fogságból hazatért maradék lélekben megérett arra, hogy akként hallgassa Isten ígét, s annak fogadja el, ami: az Örökkévalótól érkezett üzenetnek, az egyetlen üdvözítő kinyilatkoztatásnak. Ma is születnek új

Ezdrások, és már ácsolják az emelvényt, ahonnan friss erővel, hatalmas eredetiséggel fogják felolvasni, újból meghirdetni Krisztus evangéliumát, mint az egyedül megmentő, üdvözítő tanítást. Föl kell emelni az evangéliumos könyvet, kiragadni a modern pogányság minden vallást egybemosni igyekvő, nyárspolgári kényelmességéhez ideológiát gyártó közegéből, a megalkuvó, magzatgyilkos és haldoklókat kegyesen másvilágra segítő képmutatás mocskos kontextusából, magasra tartani, és fennszóval hirdetni az örömhírt, hogy van szabadság, van megváltás, van bűnbocsánat.

A mai vasárnapon kezdjük el Szent Lukács evangéliumának olvasását. Általa tárja Isten szent népe elé Krisztus az újszövetségi törvényt. Már csak rajtunk múlik, hogyan hallgatjuk: úgy-e, mint a názáreti zsinagógában ülők, akik helyeselték és csodálkoztak, később azonban megbotránkoztak azon, amit mondott, vagy úgy, mint a fogságból hazatért, a szenvedések tüzes kohójában megtisztult választott nép tagjai, akik *mélyen meghajoltak és a földre borulva imádták az Urat.*

Készek vagyunk-e elszakadni előítéleteinktől, tudjuk-e függetleníteni magunkat a közízléstől és a világtrendektől, hajlandók vagyunk-e akár

véres szakítás árán is kitepni magunkat abból az alattomos hálóból, mely a modern civilizáció jelzavaiból és reklámjaiból szövődik körénk, azt sugallva, hol csábítón, negédesen, hol éles-fenyegetőn, hogy nincs más út, nem tehetsz mást, be kell állnod a sorba, és neked is imádnod, szolgálnod kell az épp divatba jött isteneket...? Akarjuk-e az evilági boldogulás receptjei helyett az igazi örömhírt meghallani és szívünkbe fogadni, mely minden elképzelésünket felülmúlva azt ígéri, hogy testestül lelkestül személyes, örökjövőnk van? Nem kellene elsírnunk magunkat ennek halatán?

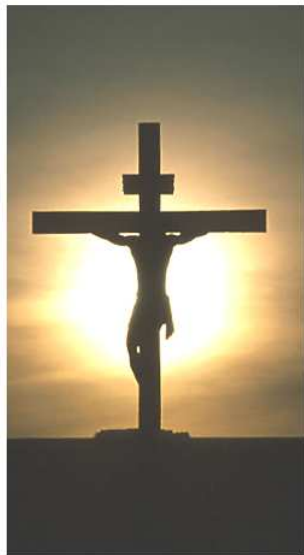
Nézzünk csak körül! Nem vagyunk egyedül. Közösséget, egy testet alkotunk, és *mindannyiunkat egy Lélek itatott át*. Rajta, boruljunk le az Úr, a nagy Isten előtt, teljünk el szent félelmével, s ki-ki a maga adománya és hivatása szerint dicsőítse meg őt életében.

P. Barsi Balázs OFM

ÉVKÖZI IV. VASÁRNAP (jan. 31.)

Szentírási részek: Jer 1,4-5.17-19; 1Kor 12,31 - 13,13; Lk 4,21-30

„De közülük legnagyobb a szeretet.”

A Szeretethimnusz, amelyet a mai Szentleckében felolvasunk, soha meg nem született volna, ha Szent Pál nem találkozik a dicsőség Urával, Krisztussal, a Megfeszítettel. Nem más ez, mint Krisztusról mintázott szellemi portré, Krisztusról, akiben az emberi és az isteni szeretet egy és ugyanaz.

Jézus Krisztusnak kétféle tudása van: isteni és emberi, két akarata, két természete, de szeretete csak egy van, mert a személy az, aki szeret, Krisztus pedig a Szentháromság második isteni személye. Az ő szeretete következképp maga a Szentlélek, az Atya és a Fiú közös élete, lehelete. Amikor tehát Jézus szeret, a Szentlelket adja. Egész földi élete, kereszthalála és feltámadása arra irányul, hogy a benne hívőknek megadja a Szentlel-

ket, így emelve be őket saját isteni természetébe, istenfiúságának valóságába.

Az ember, aki hisz és remél, s a keresztségben Isten gyermeke lett, az a hitben *tiükör által, homályosan* látta az Isten misztériumát, reményével bele kapaszkodik Istenbe, bár evilág korlátait át nem lépheti, szeretete azonban képes a bűnös önzéstől megtisztulva krisztusi méretekre tágulni, Szentlelket árasztó szeretetté alakulni. Ezért minden karizmát végtelenül felülmúl a szeretet ajándéka. A karizmák Istentől mások javára kapott rendkívüli képességek, a szeretet viszont részese-dés Isten legbenső életéből. Ezért ha két ember tisztán és akár a vértanúságig menően szereti egymást, már az örök boldogság és színelátás elővételezett mennyországában élnek. Azért lehet állítani, hogy a szeretet el nem múlik soha, mert Isten, aki maga a szeretet, örökkévaló.

Akár Jeremiás meghívásának eseményét nézzük a mai Olvasmányban, akár Jézus fellépését az Evangéliumban, ezzel a valósággal, a szívünkbe adott isteni szeretettel kell összefüggésbe hoznunk. Egyetlen leckét kell megtanulnunk életünk folyamán: szeretni, úgy, mint Jézus. Erre szól hivatásunk, erre kaptuk a Szentlelket.

P. Barsi Balázs OFM

JÉZUS SZENT NEVÉNEK LITÁNIÁJA

Uram, irgalmazz nekünk! - Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk! - Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk! - Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, hallgass minket! - Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket! - Krisztus, hallgass meg minket!

Mennyei Atyaisten, - Irgalmazz nekünk!

Megváltó Fiúisten, - Irgalmazz nekünk!

Szentlélek Úristen, - Irgalmazz nekünk!

Szentháromság egy Isten, - Irgalmazz nekünk!

Jézus, az élő Isten Fia, - Irgalmazz nekünk!

Jézus, az Atyának fényessége, - Irgalmazz nekünk!

Jézus, az örök világosság tündöklése, - Irgalmazz nekünk!

Jézus, a dicsőség királya, - Irgalmazz nekünk!

Jézus, az igazság napja, - Irgalmazz nekünk!

Jézus Szűz Máriának Fia, - Irgalmazz nekünk!

Szeretetreméltó Jézus, - Irgalmazz nekünk!

Csodálatos Jézus, - Irgalmazz nekünk!

Jézus, erős Isten, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a nagy tanács angyala, - Irgalmazz nekünk!
Nagyhatalmú Jézus, - Irgalmazz nekünk!
Türelmes Jézus, - Irgalmazz nekünk!
Engedelmes Jézus, - Irgalmazz nekünk!
Szelíd és alázatos szívű Jézus, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a tisztaság kedvelője, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a mi kedvünk, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, az élet szerzője, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, az erények példaképe, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a lelkek buzgó keresője, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a mi Istenünk, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a mi menedékünk, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a szegények atyja, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a jó pásztor, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a hívek kincse, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, igaz világosság, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, örök bölcsesség, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, végtelen jóság, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, utunk és életünk, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, az angyalok öröme, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a pátriárkák királya, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, az apostolok mestere, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a vértanúk erőssége, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, a hitvallók világossága, - Irgalmazz nekünk!
Jézus, minden szentek koronája, - Irgalmazz nekünk!

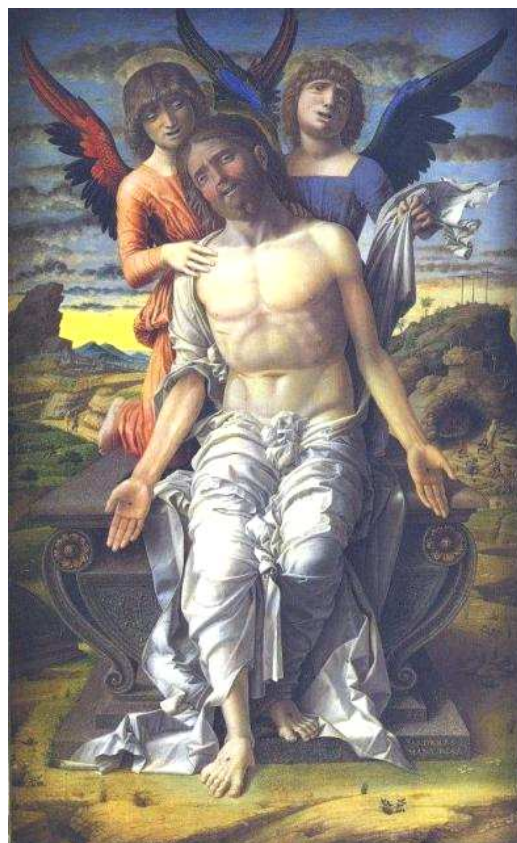
Légy irgalmas, - Kegyelmezz nekünk, Jézus!
Légy irgalmas, - Hallgass meg minket, Jézus!

Minden gonosztól, - Ments meg minket, Jézus!
Minden büntől, - Ments meg minket, Jézus!
A Te haragodtól, - Ments meg minket, Jézus!
Az ördög cseleitől, - Ments meg minket, Jézus!
A tisztátalanság szellemétől, - Ments meg minket, Jézus!
Az örök haláltól, - Ments meg minket, Jézus!
Sugallataid elhanyagolásától, - Ments meg minket, Jézus!
Szent megtestesülésed titka által, - Ments meg minket, Jézus!
Gyermekséged által, - Ments meg minket, Jézus!
Isteni életed által, - Ments meg minket, Jézus!
Fájdalmaid által, - Ments meg minket, Jézus!
Haláltusád és kínszenvedésed által, - Ments meg minket, Jézus!
Kereseted és elhagyatottságod által, - Ments meg minket, Jézus!
Bágyadtságod által, - Ments meg minket, Jézus!
Halálod és eltemetésed által, - Ments meg minket,

Jézus!
Feltámadásod által, - Ments meg minket, Jézus!
Mennybemeneteled által, - Ments meg minket, Jézus!
A legméltóságosabb Oltáriszentség szerzése által, - Ments meg minket, Jézus!
Örömeid által, - Ments meg minket, Jézus!
Dicsőséged által, - Ments meg minket, Jézus!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, - Kegyelmezz nekünk, Jézus!
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, - Hallgass meg minket, Jézus!
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, - Irgalmazz nekünk, Jézus!
Jézus, hallgass minket! - Jézus, hallgass meg minket!

Könyörögjünk: Uram, Jézus Krisztus, ki azt mondtad: Kérjétek és adatik nektek, keressetek és találtok, zörgesetek és megnyitatom nektek, kérünk, add meg nekünk könyörgésünkre isteni szereteted indulatát, hogy Téged teljes szívből, szóval és tettel szeressünk, dicsérni soha meg ne szűnjünk. Add, Uram, hogy szent nevedet egyaránt féljük és szeressük szüntelen, mert gondviselésedet soha meg nem vonod azoktól, akiket szeretted állhatatosságára tanítasz. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Vianney Szent János prédikációja a gyónásról

„Gyermekeim, amikor az embernek egy kis folt van a lelkén, tegyen úgy, mint akinek pompás kristálya van, és gondosan

őrzi. Ha a kristályt por lepi, siet letörölni, és a kristály újra tiszta, fényes! Hasonlóan ti is, amint kis foltot vesztek észre a lelketeken, használjátok tisztelettel a szenteltvizet, végezzetek valami jó cselekedetet, amelyhez bűnbocsánat van fűzve: alamizsnálkodás, térdhajtás az Oltáriszentség előtt, szolgálat a szentmisénél...

Olyan ez, gyermekeim, mint amikor valakinek könnyebb betegsége van. Nem kell mindjárt az orvost hívni, meggyógyulhat egészen egyedül is. Ha a feje fáj, csak le kell feküdnie, ha éhes, hát eszik... De ha súlyos betegségről van szó, ha veszélyes sebe van, kell az orvos; az orvos látogatása után gyógyszerek, még ismételten is... Amikor nagy bűnbe esett az ember, orvoshoz kell fordulnia, és az nem más, mint a pap; futni kell gyógyszerért, ez pedig a gyónás.

Gyermekeim, föl sem tudjuk fogni Istennek irántunk való jóságát, amellyel a bűnbánat nagy szentségét alapította. Ha azt a kegyelmet kaptuk volna, hogy bármit kérhetünk Krisztus Urunktól, sosem gondoltunk volna rá, hogy ezt kérjük; de Ő előre látta gyöngeségünket és állhatatlanságunkat a jóban, és szeretete arra vitte, hogy megadja azt, amit kérni sem mertünk volna.

Ha a kárhozottaknak, akik oly régóta vannak már a pokolban, kihirdetnék: „Papot állítunk a pokol kapuja elé. Akik gyónni akarnak, csak menjenek oda” – gyermekeim, hiszitek-e, hogy egy is ott maradna? A legnagyobb bűnösök sem félnének megmondani bűneiket, és pedig az egész világ előtt! Milyen gyorsan üres lenne a pokol, és benépesülne a mennyország! Nekünk megvan még az, ami a szegény kárhozottaknak nincs meg többé: az idő és az eszközök. Biztos vagyok, hogy ezek a szerencsétlenek azt mondják a pokolban: „Átkozott pap! ha nem ismertelek volna, nem lenne oly nagy a bűnöm!”

Nem árt, gyermekeim, rágondolni, hogy van egy szentség, amely meggyógyítja lelkünk sebeit! De jó előkészülettel kell ám fölvennünk, különben új sebek támadnak a régieken.

Milyen tanácsot adnátok egy embernek, aki sebekkel van borítva? Azt mondanátok neki, hogy menjen a kórházba, és mutassa meg baját az orvosnak. Az orvos gyógyszert ad neki, és segít rajta. De az ember veszi a kését, és nagy vágásokat ejt magán. Több baja lesz, mint volt. Így tesztek ti gyakran, amikor elhagyjátok a gyóntatószéket.

Gyermekeim, vannak, akik rossz gyónást végeznek anélkül, hogy magukban számot adnának róla. Azt mondják: „Nem tudom, mi van velem”... – Gyötrődnek, de nem tudják, hogy miért... Nincs meg bennük az a buzgóság, amely egyenest a jó Isten felé vezetné őket. Ki tudja, micsoda nehézkesség, unalom, fáradtság van bennük. Gyermekeim, ez a visszamaradt bűnök, vagy gyakran bocsánatos bűnök miatt van, amelyekhez rendetlenül ragaszkodunk.

Vannak aztán, akik mindent elmondanak ugyan, de nincs bánatuk, és így járulnak a szentáldozáshoz, Krisztus Urunk vérére így csúfolják meg. Bizonyos unottsággal mennek a szent asztalhoz. Azt mondják: „De hiszen én jól meggyóntam minden bűnömet; nem tudom, mi bajom van.” Ebben a kétségükben áldoznak, és kész a méltatlan szentáldozás anélkül, hogy észrevennék!

Gyermekeim, vannak, akik másképpen csúfolják meg a szentségeket. Már tíz-húsz éve, hogy eltitkolnak halálos bűnöket. Ezek mindig vergődnek; mindig ott van lelkük előtt a vétjük. Gondolnak rá, hogy bevallják, de mindig visszatartják. Ez valóságos pokol! Ha észreveszik állapotukat, elmennek általános gyónásra, de úgy mondják meg bűneiket, mintha most követték volna el, és nem vallják be, hogy tíz-húsz évig rejtgették. Ez is rossz gyónás. Azt is meg kell ilyenkor mondani, hogy ezen idő alatt elhagyták vallásuk gyakorlását, hogy nem érezték azt az örömet a jó Isten szolgálatában, amelyet különben szoktak...

folyt. a következő oldalon

Gyermekeim, akkor is visszaélünk a szentséggel, ha kiessük a pillanatot, amikor zaj van a gyóntatószék körül, és gyorsan megmondjuk azokat a bűnöket, amelyeknek a bevallása a legnehezebb. Máskor meg gyorsan beszélnek, kihasználják a pillanatot, amikor a pap nem figyel oda eléggé, és sietnek átjutni a nagy bűnökön. – Megnyugtadják magukat: „Én jól gyóntam, a gyóntató baja, ha nem figyelt oda.” Bizony inkább a ti bajotok, mert ravasz módon jártatok el! Lássátok, kisöpörhetjük ugyan a házat, amelyben sokáig mindenféle piszkot, bűzös dolgot tartottunk, de mindig érezni fogjuk a rossz szagot. Így van ez lelkünkkel is a gyónás után: kitisztításához könnyek kellene.

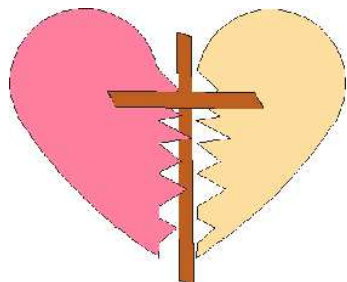
Gyermekeim, nagyon kell kérni a bánat kegyelmét. A szentgyónás után tövist kell ültetni a szívünkbe, és sosem kell szem elől téveszteni bűneinket. Úgy kell tenni, mint az angyal tett Assisi Szent Ferencsel: öt sebet ejtett rajta, s ezek sosem múltak el.”

„Boldogok a tisztaszívűek: mert ők meglátják Istent.” Mt 5,8

VIANNEY SZENT JÁNOS IMÁJA

Ó Jézus, neked szentelt szívemet zárd a Tiédbe. Ott akarok lakni. Szíved által akarok szeretni. Ott akarok élni, ismeretlenül a világ előtt, egyedül Általad ismerve. Erős tüzeddel, Te emészd föl az én tüzemet! Benned erő, világosság, kedv és igazi vigasz lakozik. Szemem, szent Sebidre függesztem, s elmélkedem irgalmadon. Légy türelemmel lelkem: úgy lesz holnap, ahogy Isten akarja! Akarjuk hát mi is az Ő akaratát! A tegnapi

nap elmúlt; nem fáj már amiért tegnap szenvedtem. A mai nap csak egy nap. Milyen rövid idő! Ennek a napnak szomorúságát és szenvedéseit is Néked

ajánlom, Uram. Ma azonban történjék minden, amint Te akarod. Ma, a kereszten, - holnap a mennyben! Ámen

Újévi köszöntő

Békés álmainkba ne csalódjunk soha
Oltalmazzon minket emberek mosolya,
Lelkünkben béke és szeretet virítson,
Düh és gaz álnokság meg ne szomorítson.
Ostoba szólamra ne hajoljon szívünk
Gazdagság kísérje minden vidám léptünk,

Útjaink vigyenek igaz célunk felé
Jövendőnk munkája ne váljon vízzé.

Éjszaka pompásan ragyogjon csillagod
Veled lehessen amikor csak akarod,
Egymásra találjon most minden kereső,
Társával éljen minden egymást szerető.

Közösen tegyük szebbé ezt a világot,
Ízleljünk már most földi boldogságot,
Váljon minden titkos szép álmunk valóra,
Áldott legyen minden együtt töltött óra.
Nevetni tudjunk, és őszintén örülni.
Odvas idő fogát messze elkerülni,
Keveset mondok végül, de szépet:

Kívánok Boldog Új Évet!

... és hozzá jó egészséget! *Ismeretlen szerző*

Lelki táplálék

A csongrádi Nagyboldogasszony Plébánia
 és a Szent József Plébánia
 újságainak havonta megjelenő melléklete.

Felelős kiadó:

Salamon László esperes-plébános

Szerkesztik a plébániák sajtó munkacsoportjának tagjai.

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

Nagyboldogasszony Plébánia

6640 Csongrád Kossuth tér 4.

E-mail: csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió - Szentes